

Förordning om ändring i åklagarförordningen (2004:1265);

SFS 2015:90

Utkom från trycket
den 10 mars 2015

utfärdad den 26 februari 2015.

Regeringen föreskriver att 11 a § åklagarförordningen (2004:1265) ska ha följande lydelse.

11 a §¹ Överåklagare och chefsåklagare, som är kammarchef, får förordna arbetstagare som inte är åklagare, men som har tillräcklig erfarenhet att på eget ansvar

1. efter beslut av åklagare i varje särskilt fall hämta in yttranden som krävs i ärenden som rör straffvarning och åtalsunderlåtelse,

2. underteckna och expediera underrättelser och meddelanden,

3. fullgöra åklagares eller myndighetens underrättelseskylldighet med undantag för underrättelser enligt

a) 18 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,

b) 1 § förordningen (1994:1763) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, och

c) 3 och 4 §§ förordningen (1964:740) med föreskrifter för åklagare i vissa brottmål,

4. hämta in sådana upplysningar som avses i 3 och 5 §§ förordningen (1994:1763) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,

5. efter beslut av åklagare i varje särskilt fall hämta in yttranden som avses i 1 § lagen (1990:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m.,

6. underteckna och expediera kallelser och förelägganden, och

7. utföra andra arbetsuppgifter vid handläggningen av mål eller ärenden som inte enligt lag eller annan författning måste utföras av åklagare.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2015.

På regeringens vägnar

MORGAN JOHANSSON

Susanne Södersten
(Justitiedepartementet)

¹ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2007:973.

